

Gyógyszerészet

A GYÓGYSZERÉSZ SZAKCSOPORTI LAPJA

Főszerkesztő: DR. VÉGH ANTAL

Szerkesztők: DR. LÁNG BÉLA, DR. SZÁSZ GYÖRGY felelős szerkesztő, SZENIMIKLÓSI PÁL, DR. VÁRADI JÓZSEF

8. évfolyam

Technikai szerkesztő: LÁNG MIKIÓS

1964. április

4. SZÁM

DR. DOLESCHALL FRIGYES

1897—1964

Több mint 40 éves orvosi szolgálat után — amelyet válogatás nélkül ott töltött, ahová a hivatás kötelességteljesítő parancsa állította — dr. Doleschall Frigyes elvtárs, szeretett, nagyrabecsült miniszterünk szíve megszünt dobogni.

Tudtuk, hogy az idő vasfoga kikezdte szervezetét, de nem hittük, hogy a parancsoló vég ilyen váratlanul szólítja el irányító helyéről az odaillő, munkáját példamutatóan, csak a szocialista egészségügy építését szem előtt tartó, önfeláldozó, hivatásának élő embert.

Az emlékezés fátyolán át a szerény, a végtelenül puritán, halkszavú, de határozott, mindenben irányító miniszterre úgy gondolunk: ember a szó legnemesebb értelmében. Törékeny alakja már az idők távlatába tűnt, de könnyes szemünk elé ezek a fogalmak rajzolódnak: bölcsesség, higgadság, szakértelem és mindenek felett emberség.

Doleschall Frigyes embersége és hivatásszeretete teremtette meg a gyógyszerészek számára is az egészségügy területén az egyenlő fejlődés lehetőségét. Tisztában volt vele és meg tudta értetni, hogy az egészségügy oszthatatlanul egy, s a beteg ember gyógyulásához, a betegség megelőzéséhez az szükséges, hogy az orvos, gyógyszerész a maga helyén tudása maximumát adja. Nem tett és nem engedett különbséget tenni, kiváltságot adni az egyes reszortok között.

Az új szervezeti formák, új módszerek valójában az Ő minisztersége alatt fejlődtek olyan mértékben, mint ahogy azt a szocialista gyógyszerészet követelményei meghatározzák.

Vallotta és lehetővé tette a gyógyszerészi és orvosi munka kapcsolatának elmélyítését, vallotta az orvos és gyógyszerész viszonyának szoros szakmai egységét.

Így érezhettük magunkat mi gyógyszerészek az Ő irányítása alatt egyenrangú egészségügyi dolgozónak, így indulhattunk meg szakmai, politikai fejlődésünk útján.

Doleschall Frigyes komolyan értékelte a gyógyszerészek szakmai munkáját, politikai fejlődését.

Mélyen hitt a szakmai tudás fontosságában mint olyan fegyverben, amely az embert elnyomó betegségek ellen eredményes küzdőeszköz. Ezért szervezte meg az Orvostovábbképző Intézetet, s mint az egészségügy egységének törhetetlen harcosa, a gyógyszerészi tudományok őszinte tisztelője, itt jelölte meg a gyógyszerészek szakmai továbbképzésének helyét is. Így akarta elmélyíteni az egészségügy e két, egyetemet végzett csoportja között a nélkülözhetetlen jó kapcsolatot.

Az idő amely jótékony felejtést ígér a legnagyobb fájdalmakra, soha nem engedheti meg: elfeledni azt az embert, aki megnyitotta számunkra a szakmai egyenlőség, a felemelkedés útját. A gyógyszerészet és mi gyógyszerészek sokat veszítettünk Doleschall Frigyes elhalálásával: szak-

mai irányítónkat, atyai jóbarátunkat, emberséges vezetőnket.

Emlékezésünk virágcsokrát mi is letesszük sírhantjára, hirdelve, hogy nem dolgozott hiába, nem élt hiába. Megőrizzük irányítását mindenkori cselekedetünkben és továbbfejlesztjük azt szakmai szeretetünkkel, szakmai és ideológiai továbbképzésünkkel, a gyógyszerész-orvos kapcsolat elmélyítésével végső célként népünk legkorszerűbb egészségvédelmének megvalósításáért.

Doleschall Frigyes elvtárs, szeretett miniszterünk, célkitűzéseid, emberséged a mi mindennapos munkánk vezérfonala marad, nem felejtünk el.

Lázár Jenő

